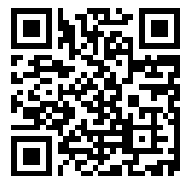

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

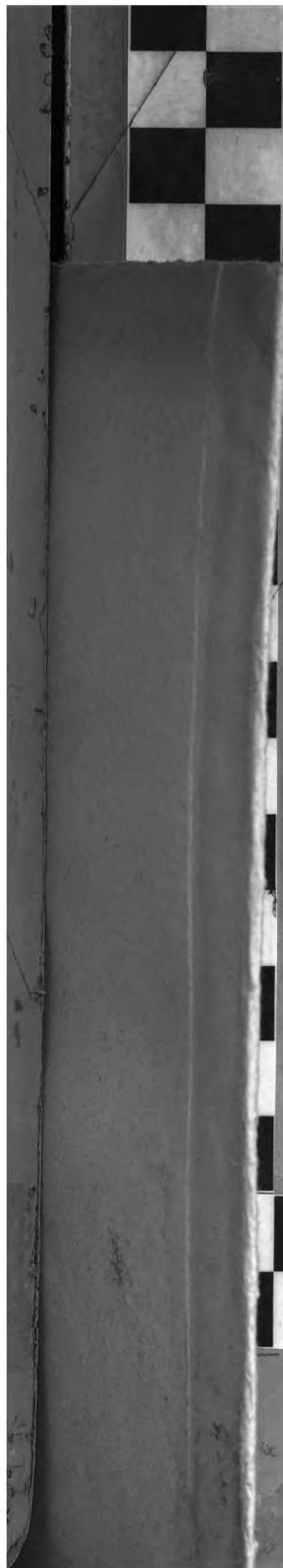
Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

PAMFLET
26036

AAN

MIJNE

LANDGENOOTEN.

Amsterdam,

BIJ H. MOOLENIJZER.

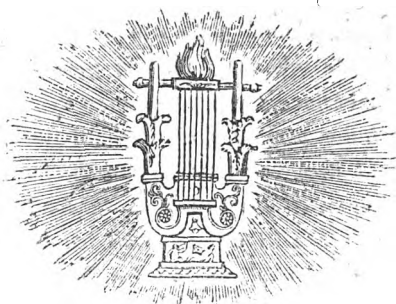
1830.

II 85

*Alle ziele sij den Magten over haar gestelt onderworpen.
Want daer en is geen Magt dan van Godt: ende de
Magten die daer sijn, die sijn van Godt geordineert.*

*Alsoo dat die hem tegen de Magt stelt, de ordinantie
Godts wederstaet: ende die se wederstaan, over haar
selven een oordeel halen.*

PAULUS.

Wat zal die zwangre lucht van buijen?
Het zwerk schijnt van haar schoon beroofd,
De wolken dreigen uit het Zuiden,
Ter neêr te storten op ons hoofd.
ô! God! ach! wil dit onheil weren,
Laat, laat die donkre wolken keeren,
ô Heer! behoed ons, wij vergaan.
Blijf, als altoos voor Neêrland waken,
Laat ons het heil des Vredes smaken,
ô Heer! hoor onze zuchten aan.

Ach! d'afgrond spalkt zijn gloënde kaken,
Daar hij ons 't hart met schrik vervult;
Hij schijnt zijn helsch vergif te braken,
In 't listig priest'renkleed gehuld;
Volleerd in der Jezuiten vonden,
Ziet men zijn dienaars uitgezonden;
Verderf en moord waart om hen heen.
Dat men die pesten tegentrede;
Komt! rukt den degen uit de scheede,
Weêrstaat, weêrstaat hen in hun treên.

Het monster, dat eens d'aard' deed beven,
 Al 't menschdom jamm'ren had bereid,
 Mogt gij de schoonste bliken geven,
 Van Neerland's oude dapperheid.
 Gij kost die pest zijn trotschheid fnuiken,
 Gij deedt hem voor uw' degen duiken,
 Die degen d' eer van 't voorgeslacht,
 Die lang reeds in der vaadren handen
 Weerstond al wie ons aan dorst randen,
 't Vijandlijk rot ten onder bragt.

Dien heldenmoed, den schrik der volken,
 Deedt gij den werelddwinger zien,
 Hem en 't gespuis uit 's afgronds kolken,
 Van onzen dierbren bodem vliên.
 En hoe! Zoudt gij dan nu bezwijken
 En voor een andre stoutheid wijken?
 Neen! dat gebeure nimmermeer.
 Gij hebt een' degen om te strijden,
 En Neerland's God, die u zal leiden:
 Zóó werpt gij allen trots ter neêr.

Wat noodkreet stijgt tot aan de wolken,
 Van waar die klagten, dat geweent?
 Neen! 't is geen noodroep van de volken,
 Maar de oproerstem van 't laagst gemeen.
 Wiens hart zou niet die daân verdoemen,
 De Bruss'laars muitelingen noemen;
 Zij grijpen tuig en wapuen aan,
 Zij durven 't vorstlijk huis te smaden,
 Zij toonen door hun gruweldaden,
 Hun laag, hun doemenswaard bestaan.

Zij mogten 's Vorsten gunst bevinden,
 Nog willen zij, door haat en nijd,
 Den vastgebonden band onthinden,
 Dien men thans wreed aan stukken rijt.
 Dien band, die ons sinds lang vereende,
 Dien band, die velen reeds beweende;
 Dewijl men hun trouwloosheid ziet.
 Dat zij dan gaan . . . want zulke broedren,
 Met 's afgronds teeknen in gemoedren,
 Begeert een Neerland's harte niet.

Gelijk een zoon, des vaders vreugde,
 De wellust van het huisgezin,
 Die 't dierbaarst vaderhart verheugde,
 Die 't voorwerp was van 's vaders min;
 Het spoor betrad van andre lieden,
 De godsvrucht en de deugd ging vlieden,
 Zijn vader en zijn pligt vergeet,
 De dierbre oudergunst wou smaden,
 En door zijn schandelijke daden,
 Eens oorzaak werd van 's vaders leed.

Zoo deden ook de Brusselaren,
 Zij smaân de weldaân van hunn' Vorst,
 Zij zijn de bron van hun gevaren,
 Zij, die door grnwlen zijn bemorst.
 Zij lieten zich door priestrenrijen,
 Of door Jezuitenlist verleijen,
 Vergaten 't geen men lang genoot
 O Brusselaars! o ongezinden!
 Gij haat den Vorst die u beminde
 Gij wet den dolk die eens u doodt.

Uw wandaàn doen heel 't aardrijk beven,
 Zij stijgen tot voor 's Hoogsten troon,
 Den dolk, alom reeds opgeheven,
 Geeft t'eengen tijd u 't waardig loon;
 Dien dolk zal u gewis doorboren,
 Hoe, Bruss'laars! hebt ge u zelf verloren,
 Het wuft gemeen, o! welk bestaan!
 Zoekt gij door geld te overreden,
 Om tegen God, en pligt en eeden,
 De snoodste gruwlen te begaan.

Gij dacht, o diepgezonken zielen,
 Dat 't Noorden voor het Zuiden zwicht,
 Dat Neêrland ook voor u zou knielen,
 Die wandaàn zijn voor mitters ligt.
 Gij dacht, dat Neêrland als verbolgen,
 Uw schande en laagheid na zou volgen:
 Die daàn zijn 't Neêrlandsch hart onwaard,
 Hoe zeer gij door uw gruweldaden,
 Te lang onz' zuivre zeên mogt schaden,
 Is 't Neêrlandsch hart niet heel ontaard.

Ja, Nederland hoe diep gezonken,
 Nog altijd wordt uw ijver stout;
 Nog altijd voelt ge uw' moed ontvonken,
 Als gij het dierbaar beeld aanschouwt,
 Het dierbaar beeld van onze vaadren,
 Nog altijd bruischt die drift in d'adr'en;
 Gij zijt en blijft altoos Bataaf:
 Nog nooit liet ge u door mitalingen,
 Tot lage onderwerping dwingen:
 Nog nooit werdt gij eens andren slaaf.

De dankbaarheid blijft altijd leven,
 Hoe diep of Nederland ook zinkt;
 Geen oproerkreet zij aangeheven,
 Die aaklig door onz' ooren klinkt.
 Wij zullen onzen Koning eeren,
 Wij zullen oproermakers weren,
 Wij juichen in ons zalig lot.
 Bij ons zij juichend aangeheven:
 "Nog lang zal onze Koning leven!"
 Ten spijt van 't lage muitrenrot!

Ook wil ik u mijn hulde wijden,
 U, Telg des Konings! groote held!
 Die door uw bloed ons mogt bevrijden,
 Die Neêrland's haatren hebt geveld,
 Wij zullen ook uw' lof verkonden.
 Zwijgt, Brusselaren! dat uw monden
 Door helsche taal geen drift ontsteek',
 In 't dankbaar hart van Batoos zonen.
 Laat af, met Neêrland's held te honen,
 Laat af, eer men zich aan u wreek'!

Scheidt vrij dan, trotsche gaat uw' wegen,
 Gij die door ieder wordt veracht;
 Des hoogsten donder brul u tegen,
 De hel is 't die u tegenlacht.
 Gij hebt de wraak van 't hoogste Wezen;
 Van aller vorsten Vorst te vreezen,
 Die in den hoogen hemel troont,
 Die rijk omhuld met gloed en stralen,
 Zijn straffe wis zal neêr doen dalen,
 Voor dat ge uw' Koning hebt gehoond.

B.

